

Rapport nr. 87.152

Seismiske målinger

Nesodden
Bygland, Aust-Agder

Rapport nr.	87.152	ISSN 0800-3416	Åpen/ ~~Forskyld~~
-------------	--------	----------------	---------------------------

Tittel:

Seismiske målinger Nesodden, Bygland - Aust-Agder

Forfatter:	Gustav Hillestad	Oppdragsgiver:	Bygland kommune
Fylke:	Aust-Agder	Kommune:	Bygland
Kartbladnavn (M. 1:250 000)	Arendal	Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000)	1512 IV Bygland
Forekomstens navn og koordinater:	Nesodden 32V 4297 65222	Sidetall:	8 Pris: kr. 40,-
Feltarbeid utført:	Juli 1987	Kartbilag:	1
Rapportdato:	15. mars 1988	Prosjektnr.:	Seksjonssjef: <i>Jan S. Ronning</i>

Sammendrag:

På Nesodden i Bygland ble det utført seismiske refraksjonsmålinger langs 5 profiler for at en skulle få et bilde av grunnforholdene. Bakgrunnen var at forskjellige interesser kunne komme i konflikt med hverandre. Fra før fins det her en plastfabrikk og et sagbruk. Dessuten er det laget infiltrasjonsanlegg for kloakk, og ikke langt unna dette er det en grunnvannsbrønn som bl.a. leverer vann til et motellanlegg. Det blir vurdert å utvide denne brønnen, slik at den kan levere vann til et større område. Løsmassemektigheten varierte fra ca. 3 m til ca. 40 m.

Emneord	Løsmasse	
Geofysikk	Vannverk lite	
Refraksjonsseismikk		Fagrappo

INNHOLD

	Side
OPPGAVE	4
UTFØRELSE	4
RESULTATER	4

TEKSTBILAG

Beskrivelse av seismisk refraksjonsmetode
Lydhastigheter i løsmasser

KARTBILAG

87.152 - 01 Grunnprofiler med oversiktskart

OPPGAVE

På en skogbevokst slette på Nesodden nordvest for Bygland sentrum var det ønskelig å skaffe data om grunnforholdene, fordi forskjellige interesser kunne komme i konflikt med hverandre. Det finnes en plastfabrikk og et sagbruk på sletta. Dessuten er det laget et infiltrasjonsanlegg for kloakk her, og ikke langt unna dette er det en grunnvannsbrønn som bl.a. leverer vann til et nærliggende motell-anlegg. Det blir vurdert å utvide denne brønnen, for at den skal kunne levere vann til et større område, og i den forbindelse ville en gjerne vite mer om muligheten for uønsket tilsig fra infiltrasjonsanlegget og industrien.

UTFØRELSE

Det ble bestemt at 5 seismiske profiler skulle måles, hvorav 2 gikk praktisk talt i vannkanten. Samlet lengde var ca. 900 m. Målingene ble utført etter vanlig seismisk refraksjonsmetode, som i hovedtrekkene er beskrevet i vedheftet bilag. Den anvendte apparatur var en 24 kanals ABEM TRIO, og avstanden mellom seismometrene var 10 m. Bernt Malme assisterte ved målingene de første dagene, og teknisk etat ved kommunen stilte en mann til rådighet. Oppdragsgiver sørget for utsetting og innmåling av profilene samt nivelllement. Været var bra og grunnstøyen beskjeden.

RESULTATER

På vedheftede tegninger er måleresultatene fremstilt grafisk i vertikalsnitt gjennom profilene. De inntegnede dyp representerer egentlig de korreste avstander til sjiktgrensene - da lydbølgene ikke bare forplanter seg i vertikalplanet - og disse kan ofte være noe mindre enn de vertikale dyp. Sjiktgrensene må betraktes som utglattede linjer, hvor de finere detaljer ikke kommer frem. I profil 4 ble seismogrammene fototeknisk dårlige, slik at det var vanskelig å se seismometerlinjene. Forøvrig ble seismogrammene

stort sett av god kvalitet. De resulterende gangtidsdiagrammer er ikke av de letteste å tolke. På enkel partier langs profilene er det vanskelig å se om det foreligger ett eller to lag i overdekket. Hastigheten i lag nr. 2 er dårlig definert, og jeg har valgt å regne med verdien 1500 m/s. Sannsynligvis svarer grensen mellom de 2 lagene til grunnvannsspeilet. De målte lydhastigheter i fjell ligger mellom 4300 m/s og 4800 m/s. Dette tyder på ganske godt fjell uten større grad av oppsprekking.

Trondheim, 15. mars 1988
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
Geofysisk avdeling

Gustav Hillestad
Gustav Hillestad
forsker

SEISMISK REFRAKSJONSMETODE.

Metoden grunner seg på at lydens forplantningshastighet forandrer seg med mediets elastiske egenskaper. Det aktuelle hastighetsområde i den såkalte ingeniørseismikk er fra ca. 200 m/sek i visse typer porøst overdekke til godt over 5000 m/sek i enkelte bergarter.

En "lydstråle" fra en sprengning i overflaten treffer en grense mellom 2 sjikt hvor lydhastigheten er henholdsvis V_1 og V_2 , og vinkelen mellom lydstråle og innfallslokk kalles i . Etter at strålen har passert sjiktgrensen vil den danne en vinkel R med innfallslokket, slik at $\frac{\sin i}{\sin R} = \frac{V_1}{V_2}$. Når R blir $= 90^\circ$, vil den refrakte stråle følge sjiktgrensen, og vi har $\sin i = \frac{V_1}{V_2}$.

Den bestemte innfallsvinkel som tilfredsstiller denne betingelse kalles kritisk vinkel eller i_c .

Lydforplantningen langs sjiktgrensen vil gi årsak til sekundærbølger som returnerer til terrengoverflaten under vinkelen i_c . I en viss kritisk avstand fra skuddpunktet vil disse refrakte bølger nå frem før de direkte bølger som har fulgt terrengoverflaten. Den kritiske avstand er proporsjonal med dypet til sjiktgrensen og forøvrig bare avhengig av forholdet mellom de to hastigheter. Denne sammenheng utnytter en ved å plassere seismometre langs en rett linje i terrenget og registrere de først ankomne bølger fra skudd i hensiktsmessig valgte posisjoner i samme linje. En får da bestemt de nødvendige data for å fastlegge dypene til sjiktgrensen. Dersom overdekket er homogen med hensyn på lydhastigheten langs profilet, kan en oppnå en god dybdebestemmelse for hver seismometerposisjon. Imidlertid vil det ofte være betydelige laterale variasjoner til stede, og overdekkehastighetene blir ved små dyp bare bestemt i nærheten av skuddpunktene. Ofte vil det derfor være naturlig å legge størst vekt på dybdebestemmelsen under skuddpunktene.

Disse betrakninger kan utvides til å gjelde flere sjiktganger. En får refrakte bølger fra alle grenser når hastig-

heten i det underliggende medium er større enn i det overliggende. Kontrasten må være av en viss størrelse, og vinkelen mellom sjiktgrense og terrengoverflate må ikke være for stor. I praksis vil en gjerne få vanskeligheter når denne vinkel overstiger 25° .

Det forekommer at en sjiktgrense ikke avspeiler seg i de opptegnede diagrammer, fordi de refrakterte bølger fra denne grense når overflaten senere enn fra en dypere grense. Det foreligger da en såkalt "blind sone", og de virkelig dybder kan være vesentlig større enn de beregnede. En annen feilkilde er til stede hvis lyden på sin vei nedover i jordskorpen treffer et sjikt med lavere hastighet enn det overliggende. Fra denne sjiktgrense vil det aldri komme refrakterte bølger opp igjen til overflaten, og lavhastighetsjiktet vil derfor ikke kunne erkjennes av måledataene. De virkelige dyp vil være mindre enn de beregnede. Generelt må en si at usikkerheten i de beregnede dyp øker med antall sjikt.

Med den anvendte apparatur vil en kunne bestemme bølgenes "løpetid" med en usikkerhet av 1 millisekund når seismogrammene har gjennomsnittlig kvalitet. Hvis overdekkehastigheten er 1600 m/sek, svarer dette til en usikkerhet på ca. 0.8 m i dybdebestemmelsen på grunn av avlesningsfeil. I tillegg kommer eventuelle feil på grunn av at forutsetningene om isotropi og homogenitet ikke gjelder fullt ut.

Når en oppnår førsteklasses seismogrammer, kan tiden avleses med 0.5 millisekund nøyaktighet, men selv da mener vi det er urealistisk å regne med mindre enn 0.5 m usikkerhet i dybdeangivelsene. Ved meget små dyp til fjell - størrelsesorden 1 m - blir overdekkehastigheten dårlig bestemt, og en må regne med prosentvis store feil i dypene.

LYDHASTIGHETER I DE MEST VANLIGE LØSMASSETYPER

Organisk materiale		150 - 500 m/s
Sand og grus	- over grunnvann	200 - 800 "
Sand og grus	- under "	1400 - 1600 "
Morene	- over "	700 - 1500 "
Morene	- under "	1500 - 1900 "
Hardpakket bunnmorene		1900 - 2800 "
Leire		1100 - 1800 "

